

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ।

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਸੀ. ਜੇ

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਰਾਮ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1969 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 79.

ਅਕਤੂਬਰ 16, 1168 ਈ.

ਈਸਟ, ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (III of 1949)— S. 13(2) (ii) (a) — ਕਿਸੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ — ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕੰਟਰੋਲ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ— ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਫਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ—ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦਾ ਐਕਟ— ਕੀ ਸਬਲੈਟਿੰਗ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਫਰਮ ਮਰੇ ਹੋਏ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਸਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਰਿਸਿਸ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਸਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਪਰ "ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਭਾਈਵਾਲ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਡਿਵਾਈਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕੀਤੇ ਸਥਾਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਜ ਸੈਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬਲੈਟਿੰਗ ਜਾਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਐਕਟ, 1949

(ਪਰਾ ੫)

1966 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਲਾਲ ਮਾਠੋ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 2. 25 ਜਨਵਰੀ, 1966, ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੀ.ਪੀ.

ਰਜਿੰਦਰ ਸੱਚਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ.

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ.-ਮੁਕਤ ਪਰਿਸਰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 1953 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਰਾਮ ਲਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਨੂੰ ਇਹ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸਬ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜੈ ਡਾਇਲ, ਜਵਾਬ 2, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਬ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇਵਕੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਨੰਦਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3. ਉਸਨੇ 'ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 (ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ, 3, 1949) ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) (ii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਬਲੈਟਿੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। .

(2) 3 ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਡੀਜੇ ਡਾਇਲ, 3 ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2; ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਲਈ ਹੈ। ਦੇਵਕੀ ਨੰਦਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3; ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਰਾਮ ਲਾਈ ਨੇ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਅਸਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਗ੍ਰੈਂਡ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਾਈਕਲ ਸੈਂਟਰ ਜਿਸ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ 1, ਅਤੇ 2 ਸਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ 1953 ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ। ਜੇ ਡਾਇਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2, ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਕਿ 1955 ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਦੇਵਕੀ ਨੰਦਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3, ਨੂੰ ਰਾਮ ਲਾਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ 1955 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। R. 16, ਨਵੰਬਰ, 23, 1964, ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1, ਅਤੇ 3 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਈਵਾਲ - ਜਹਾਜ਼, ਅਪ੍ਰੈਲ, 3, 1961 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 1955, ਅਤੇ 1961, ਉੱਤਰਦਾਤਾ, 3, ਫਰਮ ਗ੍ਰੈਂਡ ਸਾਈਕਲ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ: 1, ਅਤੇ 3 ਦਾ ਬਚਾਅ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਰਮ ਗ੍ਰੈਂਡ ਸਾਈਕਲ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਨਾਲ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਤੋਂ, ਰੈਸਪੋਂਡੈਂਟ 3, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲ ਬਣ ਗਿਆ।, ਡਿਸਸਲੂਸ਼ਨ ਡੀਡ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਰ. 16, ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 23 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 3 ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1, ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ। 8,000 ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1, ਅਤੇ 3, ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਫਰਮ ਗ੍ਰੈਂਡ ਸਾਈਕਲ ਸੈਂਟਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1953 ਅਤੇ 1961 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕਿਸ ਨੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਮ ਲਾਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਫਰਮ ਗ੍ਰੈਂਡ ਸਾਈਕਲ ਸੈਂਟਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਨੇ ਚਾਰ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ, ਅਰਥਾਤ, ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਪੀ ਡਬਲਯੂ 4; ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ; PW 5; ਸੋਹਨ ਲਾਈ, PW 6, ਅਤੇ ਰਾਮ ਨਾਥ PW 7, ਗੁਆਂਢੀ ਦੁਕਾਨਦਾਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੇਠਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। 1961 ਅਤੇ 1964 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਹਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਆਰ. 1, ਤੋਂ 15, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਫਰਮ ਗ੍ਰੈਂਡ ਸਾਈਕਲ ਸੈਂਟਰ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੁਝ ਰਸੀਦਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। 3, ਨਾਲ ਚੀ।। ਇਸ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਅਸਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ |

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਲਾਈ ਆਦਿ (ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ.)

ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦਾ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਰ ਫਰਮ ਗ੍ਰੈਂਡ ਸਾਈਕਲ ਸੈਂਟਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ।

(3) ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਆਏ ਹਨ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਫਰਮ ਗ੍ਰੈਂਡ ਸਾਈਕਲ ਸੈਂਟਰ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1, ਅਤੇ 2 ਸਨ, ਅਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ 'ਤੇ, ਭਾਈਵਾਲ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਨੂੰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1, 23 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਵਿਘਨ ਡੀਡ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਆਰ. 16, ਦੁਆਰਾ ਰੈਸਪੋਂਡੈਂਟ 1, ਅਤੇ 3 ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ 3

ਹੈ, ਇਕੱਲੇ ਜਿਸ ਨੇ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਸਬ-ਲੈਟਿੰਗ ਦਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਰਮ ਗ੍ਰੈਂਡ ਸਾਈਕਲ ਸੈਂਟਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਫਰਮ ਕੋਲ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ* ਲਰ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(4) ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਖਿਪ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮ ਗ੍ਰੈਂਡ ਸਾਈਕਲ ਸੈਂਟਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਫਰਮ ਦੇ ਅਸਲ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਕਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1, ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1, ਅਤੇ 2, ਨੇ ਬਰਬਾਦ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਸਬਲੇਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1, ਅਤੇ 3 ਦੇ ਪੱਖ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਹੈ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਦਾ ਮਾਲਕ ਕੌਣ ਹੈ।

(5) ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਇਸਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਮਰਨ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਂਡ ਸਾਈਕਲ ਸੈਂਟਰ ਫਰਮ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਸਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗਾ ਕਿ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ। 1 ਅਤੇ 2. ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਫਿਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ 1 ਅਤੇ 2. ਕਦੋਂ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਮਰਨ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜੋ ਬਾਕੀ ਬਚਿਆ ਸੀ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਇਕ 1 ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾਮ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮਿਤਕ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਹੋਈ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਸਬਮਿਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਉਸ ਫਰਮ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਹੋਣਾ ਜੋ * ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਬਰਬਾਦ ਦੁਕਾਨ, ਉਹ ਉਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜਦੋਂ 23 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 3 ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਰਾਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। 8,000, ਉਸਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਦੇ ਨਾਲ ਮਰੀ ਹੋਈ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸਮੇਤ ਫਰਮ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕੀਤੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਬਲੇਟ ਜਾਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੇਠਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਤਾਂ ਹੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਫਰਮ ਗ੍ਰੈਂਡ ਸਾਈਕਲ ਸੈਂਟਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਸਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ, ਆਪਣੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮਰੀ ਹੋਈ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਫਰਮ ਮਰੇ ਹੋਏ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਭਾਗੀਦਾਰ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸਮ ਦੇ ਉਪਕਰਣ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕੀਤੇ ਸਥਾਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬਲੇਟਿੰਗ ਜਾਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ 1000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਨਕਦੀ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। 8,000 ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ,

ਆਖਰੀ-ਨਾਮ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਬਰਬਾਦ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 1949 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(2)(ii)(a) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(6) C InS (ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ► ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਹੋਈ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਖਾਲੀ ਕਰੇ। ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਖਰਚਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ 60 ਰੁਪਏ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੋਬਾ